

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

TITKÁRI JELENTÉS.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek Pécsen, 1907 június 23-án tartott közgyűlésén előadta *Bund* Károly titkár.

Legutóbbi közgyűlését egyesületünk, 40 évi fennállásának emlékünnepével egybekötve, tudvalevően mult év deczember hó 9-én tartotta. Aránylag rövid tehát, alig több fél évnél az az időszak, amelyre mostani jelentésem vonatkozik. Ha ennek daczára elég sok tárgyról kell megemlékeznem, ugy ez annak jele, hogy egyesületi életünk az elmúlt időszak alatt élénk volt s egyfelől az egyesület saját elhatározásából több oly lépést tett, mely céljainak elérésére, az erdőgazdaság érdekeinek megóvására alkalmasnak látszott, másfelől ezen a téren a külső impulzusok nyújtotta alkalmakat sem mulasztotta el. •

Mielőtt azonban az egyesületi tevékenység vázolására térnék, egy eseményt kell felemlitenem, amely az egyesületet, ha bekövetkezik, érzékenyen sujtotta volna. Egyesületünk első alelnöke, Bedő Albert dr. több mint 40 évi tevékenység után vissza öhajtott lépni a további munkásságtól és alelnöki állásáról lemondott. Örömmel jelenthetem azonban a t. közgyűlésnek, hogy ezt az elhatározást, amely az igazgató-választmányt váratlanul érte, ő méltósága a választmány kebeléből kiküldött bizottság kérésére megmásította s így megnyugvással és örömmel látjuk őt ismét közöttünk azon a küzdőtéren, amelyen immár több mint 40 éven át egyik vezérént ismertük.

Rátérek már most az egyesület tevékenységére. Mindjárt mult évi közgyűlésünk után bevonatott az Országos Erdészeti Egyesület azokba a tárgyalásokba, amelyek a kereskedelemügyi miniszteriumban többek között a fára vonatkozó vasuti díjtételek ügyében tartattak. A célzat a kiviteli díjtételek emelése, illetőleg az eddigi díjkedvezmények beszüntetése volt, amely mai helyzetében érzékenyen sujtaná a hazai erdőgazdaságot, amely az ország számos vidékén reá van utalva a kivitelre, mely ekként sok helyen az erdők jövedelmezőségének fontos tényezője. A kivitel lehetőségét kedvezményes vasuti díjtételek útján fenntartani, annál is inkább érdeke ma még a magyar erdőgazdaságnak, mert az ország

tetemes részén a magyar erdők fatermését a szomszédos ausztriai tartományok fája szorítja ki természetes belföldi piacairól.

Egyesületünk ezek alapján egyfelől az értekezletre kiküldött képviselője útján, másfelől azonban írásban is élénken tiltakozott a fennálló díjkedvezmények módosítása és a helyi díjszabásnak bizonyos oldalról szintén felvetett emelése ellen s erre irányuló akciónk nem is volt teljesen eredménytelen, amennyiben a díjkedvezmények csak részben és mérsékelten módosítottak, több fontos viszonylatban pedig érintetlenek maradtak.

Nem elégedett meg azonban egyesületünk ezzel a tiltakozással, hanem megragadta az alkalmat, hogy a vasuti tarifákra vonatkozó egyéb méltányos kívánságainak is kifejezést adjon.

Első helyen áll és legnagyobb fontossággal bír ezen a téren a bükkfára és a belőle készülő félgyártmányokra ugy a kiviteli viszonylatokban, mint a belföldi forgalomban kért díjmérséklések, amelyekre nézve kívánságaink teljesen azonosak a Magyar Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesületének óhajaival. Nem szorul bővebb magyarázatra, hogy mily nagy jelentőségű volna, ha kérelmünk, melyre választ eddig még nem kaptunk, meghallgatásra találna és ezzel is elősegítenék a bükkfát feldolgozó új iparvállalatok létesülése s használatba kerülnének még feltáratlan bükköseink, az egyetlen fanem, melyből ma is még nagy készletfeleslegekkel rendelkezünk. A haszon közvetlen volna, a nép újabb keresetforrásainak megnyitása és a ma holt tőke életrekléte által, de kihatással bírna az a jövőre is, amennyiben az óriási tiszta bükkösök jóval értékesebb elegyes erdőkké volnának átalakíthatók.

Ezzel a kérdéssel fontosságra azonban vetekszik az a további kérelmünk, hogy a tűzifa, faszén, továbbá az áterdőlés útján nyerhető főbb választékok, mint bányafa, cellulozefa, szőlőkaró kedvezőbb díjtételek alá soroztassanak. Ez, ami a tűzifát és faszenet illeti, főleg kapcsolatos a bükkfára vonatkozó, előbb említett kérelmünkkel, egyébként azonban az erdeink jövedelmezőségének emelésére olyannyira szükséges áterdöléseket volna hivatott elősegíteni s egyuttal a vas-, bánya- és papiripar érdekeinek is megfelel. Ez utóbbi okból az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyletet és a Gyáriparosok Országos Szövetségét kérelmünk támogatására kértük fel.

Annál a nagy jelentőségnél fogva, amelylyel közlekedésügyi kérdések a nagytömegű árukat szállító erdőgazdaságra bírnak, egyesületünk kötelességének ismerte szorgalmazni, hogy a törvényhozási úton szervezett közlekedésügyi tanácsban képvisellel birjon. Erre vonatkozó kérelme, hála a földmivelésügyi miniszter ur hálára kötelező hathatós támogatásának, sikerrel járt és az erre vonatkozó törvényben már most határozott intézkedés foglaltatik arra nézve, hogy a közlekedési tanácsban képvisellel birjunk.

Az ipartanácsra vonatkozó, egy ízben visszautasított hasonló kérelmünk remélhetőleg újabb felszólalásunk alapján szintén kedvező elintéztést fog nyerni.

Egyik további, a közlekedésügy vagy jobban mondva az erdei termékek kiszállítása körébe vágó ténykedése az egyesületnek az volt, hogy amidőn a kereskedelemügyi miniszter ur a múlt év végével a keskenyvágányu vasutak építésére vonatkozólag új szabványokat állapított meg, amelyek a 60 *cm*-es nyomtávot és a 9 *kg*-nál könnyebb sineket mellőzik, tekintettel arra, hogy vannak esetek, amikor ily könnyebb erdei pályák építése indokolt, az új szabványok módosítása érdekében feliratot intézett. Ma, amidőn a fuvarerő hiánya és drágasága mindinkább növeli az erdei vasutak jelentőségét és számos favásárló cég is az új szabványoknak meg nem felelő anyaggal van felszerelve, mely értékét vesztené, felszólalásunk bizonyára indokolt volt, bár távol állott tőlünk ezzel a túlkönnyű, ideiglenes jellegű erdei vaspályák mellett általánosságban állást foglalni.

Kérelmünk eddig válaszban nem részesült.

Régebbi határozat végrehajtásaként, a mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t.-cz. tervbe vett revíziójának alkalmából, időszerűnek tartottuk a legelőgazdaság törvényhozási úton való rendezésére vonatkozó régi óhajunkat úgy a földmivelésügyi miniszter ur előtt, mint a gazdatársadalom szervei előtt kifejezésre juttatni. Örömmel konstatálhatom, hogy úgy a kormánynak, mint a gazdasági egyesületeknek figyelme reafordult legelőink elhanyagolt állapotára, sőt ebben a tekintetben számos üdvös intézkedés is történt. Ez feljogosít arra a reményre, hogy felterjesztésünkkel célzott érünk s idővel legelőink fokozatos jókarba

helyezésével állatállományunk mindinkább kevésbé szorul az erdei legelőre és a legelőterületnek az erdő rovására való már eddig is oly sok hasznót eredményezett terjesztése nem lesz gazdaközönségünknek állandó, már ugyanis nagyon megfogyott erdőállományunkat folyton veszélyeztető törekvése.

Evvvel kapcsolatosan tartom felemlitendőnek, hogy a mult év őszén a nagyváradi gazdakongresszuson az erdészeti érdekeltség teljes kizárásával hozott, az erdőgazdaságot sérelmesen érintő és alaptalan határozat ellen egyesületünk megfelelő alakban tiltakozott. Ez esetben is a legeltetésnek állítólag indokolatlan korlátozásáról, a nem feltétlen erdőtalajon álló erdők részletes kijelöléséről és sürgős irtásáról és több, teljesen tárgyitalan, ugyanis fennálló intézményeket és intézkedéseket követelő kívánságról volt szó.

Régebbi közgyűlési határozat végrehajtásaként az erdészeti felső szakoktatás ügyében tettünk felterjesztést a földmivelésügyi kormányhoz. Ebbeli ismert álláspontunk kifejtésére különben alkalmunk volt azon az értekezleten is, amelyet a földmivelésügyi miniszter ur a felső gazdasági oktatás ügyében tartott.

Ámde a főiskolának áthelyezésén kívül még más irányban is foglalkozott az igazgató-választmány az erdészeti felső oktatás korszerű emelésének két fontos követelményével, melyek mindegyike a főiskolai oktatás és az erdészeti tudományok fejlesztésének érdekében áll, másrészt azonban az erdészeti szak tekintélyének emelését is szolgálja.

Főiskolánk feladata ugyanis nem szorítkozhatik arra, hogy a gyakorlat számára használható erdőmérnököket neveljen, hanem e legfontosabb hivatása mellett módot kell nyújtania arra is, hogy egy válogatott kisebbség, szakunk jövődő tudományos művelőinek mód nyujtassék a legmagasabb elméleti kiképzés kimutatására az által, hogy a főiskolán azt a tudományos fokozatot, amely a legmagasabb képzettség formaszerinti mértéke, a *doktori fokot* megszerzhessék.

Németország erdészeti főiskolái és a bécsi földmivelési főiskola már régóta felruháztattak a doktorrá avatás jogával, ami arra vezet, hogy ma már a közfelfogás a doktorrá avatás jogát a főiskolák szervezetével szorosan kapcsolatosnak tekinti. Hogy pedig fiatalabb szaktársaink körében megvan a törekvés arra, hogy

folytatólagos behatóbb tanulmányok alapján a magasabb tudományos kvalifikációt megszerezzék, az kitűnik abból, hogy eddig többen a budapesti és kolozsvári tudományegyetemen szereztek meg a doktori címet. Ez bár dicséretére válik az illetők tudományos ambíciójának, kevésbé előnyös az erdészeti tudomány fejlesztése szempontjából. Az illetők ugyanis tulajdonképpen szakmájuktól többé-kevésbé távol eső tárgyakból kénytelenek a doktori szigorlatot letenni, már pedig nyilvánvaló, hogy helyesebb s az erdészeti tudományokra nézve hasznosabb volna, ha a jelöltek saját szakmájukban végzett önálló kutatások jutalmául nyerhetnék el a doktori címet.

A tanári kar kiegészítésének és egyes speciális állások (kísérleti ügynél stb.) betöltésének érdeke is úgy kívánná, hogy a főiskola a doktorrá avatás jogával felruháztassék oly módon, hogy a doktori cím tisztán mint a szaktudományok bizonyos körének önálló tudományos művelésére való képesség bizonyítéka fogassék fel, amelynek megszerzésével az illető sem különös előjogokat, sem a gyakorlati szolgálatra képesítő oklevélhez nem jut. Az erdészeti államvizsgát tehát a doktorátus érintetlenül hagyáná.

Mindezek alapján az igazgató-választmány elhatározta, hogy felterjesztést intéz a földművelésügyi miniszter urhoz, hogy az erdészeti főiskola részére a doktorrá avatás jogát kegyeskedjék kieszközölni.

Méltóztassék ezt a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul venni.

Az igazgató-választmány másik határozata az, hogy azon hátrányos helyzet megszüntetése végett, amelyben a főiskola tanári kara javadalmazás tekintetében van s amely helyzet a jövőben akadály lehet annak, hogy szakunk legjobbjai és leghivatottabbjai a főiskolai tanári állások elnyerését ambicionálják, *a kormányhoz felterjesztést intéz az erd. főiskolai tanárok fizetésének a műegyetemi tanárok fizetésével egyenlő alapon leendő rendezése érdekében.*

Ezt a kívánságot teljes mértékben megokolja először az a tény, hogy főiskolánk tanári kara közgazdasági szempontból éppen oly fontos feladatot teljesít, mint a műegyetemi tanári kar és ebbeli feladatát éppen olyan magas színvonalon kell betöltenie, mint annak, másfelől pedig indokolja az a körülmény, hogy a főiskola tanárai vizsgadíjakban nem részesülvén, a törzsfizetésnek és korpótlékoknak

egyenlő alapon való rendezése esetén is kevesebb összjövdelemmel bírnak, mint a műegyetemi tanárok, amit a főiskola jelenlegi vidéki elhelyezése talán némileg, de bizonyára csak a különbség kis részére nézve, indokoltá tesz.

Egyesületünknek szociális téren való működésére nézve a következőkben számolhatok be.

Tekintettel arra, hogy Ausztriában immár van törvény, amely a magántisztviselők nyugdíjbiztosítását kötelezővé teszi s mivel hazánkban is felmerültek ily irányu, jogosnak elismerendő kívánások, az egyesület elnöksége felterjesztéssel fordult a földmivelésügyi miniszter urhoz, kifejtvén, hogy bár a magánszolgálatban álló erdőtiszték száma sokkal kisebb, semhogy egymagukban nyugdíjintézetet fenntarthatnának, egyesületünk mégis kívánatosnak tartaná, hogy a magánerdőtiszték nyugdíjügye akár a gazdatisztékével együtt, akár Ausztria példájára, még szélesebb alapon törvényhozási úton rendeztetnék s a kormány ily irányu kezdeményezését annál szivesebben látná, mert az erdőtisztai kar megelégedésében, aggkori ellátásában a hazai erdőgazdaság haladásának egyik fontos garanciáját látja.

Az igazgató-választmány továbbá tekintettel azokra a munkásjóléti törvényalkotásokra, amelyek az ipari munkásokra vonatkozólag a közelmúltban történtek, a mezőgazdasági munkásokra nézve pedig tervbe vannak véve, szükségét látja annak, hogy az erdőmunkásokról is hasonló (de a különleges viszonyoknak megfelelő) gondoskodás történjék, különben attól lehet tartani, hogy az eddig erdei munkával foglalkozók ott fognak munkát keresni, ahol nagyobb kedvezményekben részesülnek s az erdőgazdaságtól, amely ma sem rendelkezik fölös munkaerővel, sőt sok helyen munkáshiánynyal küzd, a munkások elvonatnának. Bizonyos, hogy ez az erdőbirtoknak némi megterheltetésével járna, amely elől azonban akkor, amikor a közigazdaság minden más ágában hasonló helyzettel találkozunk, kitérni alig lehet.

Az igazgató-választmány ennél fogva a földmivelésügyi miniszter urat megkereste, hogy a tervezett munkásjóléti törvényben az erdőmunkásokra is kiterjeszkedjék. Részletesen e kérdéssel a választmány akkor óhajt foglalkozni, amikor az illető törvénytervezet a kormány részéről elkészült.

Végül egyesületi működésünk ebbe a csoportjába tartozik részvételünk a f. év őszén tartandó munkásegészségügyi és balesetelhárító-technikai kiállításban, amelynek költségeihez egyesületünk is hozzájárult.

A Bécsben a m. hó folyamán tartott VIII. nemzetközi gazdasági kongressuson egyesületünk hivatalosan képviseltette magát. Összesen 19 tagja vett részt a kongresszuson, melynek lefolyásáról és határozatairól az Erdészeti Lapok részletesen be fognak számolni.

Áttérve már most az erdészeti irodalom terén kifejtett tevékenységre, amennyiben az független a Deák Ferencz alapítványból kiírt pályázatoktól, melyekkel tárgysorozatunk külön pontjaként fogunk foglalkozni, első sorban meg kell említenem, hogy az Erdészeti Lapok f. év elejétől már kéthentenként jelennek meg, továbbá, hogy „Az erdő” czimén a f. év elejével főleg az altiszti személyzet igényeinek megfelelően kiadott új folyóiratunk örvendetes felkarolásban részesült, amennyiben több mint 2000 példányban jelenik meg. Ez a siker jórészt Török Sándor m. kir. erdőmester, szakiskolai igazgató ur ügybuzgóságának köszönhető, kinek szakavatott szerkesztése alatt a lap állott, sajnos azonban, hogy ebben a tekintetben a közelebbi jövőben változás várható, amennyiben a hivatalos állásából folyó kötelezettségek rohamos szaporodása az erdőmester urat arra kényszerítik, hogy a szerkesztői állástól megváljék.

Az igazgató-választmánynak gondja van reá, hogy a lap szerkesztésében beálló változás minden megrázkódás nélkül menjen végbe és egyuttal a lap kiadása is célzerűségi okokból Budapestre helyeztessék át.

É helyen kell megemlékeznem egy legujabban megjelent műről, Kövesi Antal főiskolai tanár Erdészeti géptanáról, amely ugyan nem egyesületünk kiadványa, de kétségkívül hézagot pótol az erdészeti szakirodalomban és örömmel üdvözölhető. Az egyesület tagjai egyébiránt az Erdészeti Lapokból is megismerhetik a mű tartalmát és magát a művet mérsékelt áron szerezhetik be a titkári hivatal utján.

Ezekben volt szerencsém az egyesületnek a közelmúlt fél évben való működését röviden összefoglalni. A mondottak kiegészítéseként azonban még a következőkről kell megemlékeznem.

Az egyesület vagyona a m. év végével 885.783 K 83 fillér volt, amiből 388.330 K 52 fillér esik az egyesületi székház értékére. A részletes adatokra nézve legyen szabad utalnom a t. tagok kezei között lévő mult évi zárszámadásokra s így csak a folyó évi kezelésre jegyzem még meg, hogy eddig bevételeink 38.404 K 48 fillért tettek, míg a kiadások összege 27.258 K 51 f volt.

A számadásvizsgáló bizottság a pénztárt több ízben rovan-csolta s azt mindannyiszor teljes rendben találta.

Jótékony alapítványainkból a mult év végével 107 folyamodonak összesen 5426 K segélyt osztottunk ki.

Tagjaink létszáma 846 alapító és 1120 rendes tag, összesen 1966, ami a mult évvel szemben némi emelkedést jelent.

Befejezésül még csak az a szomorú kötelesség hárul reám, hogy az egyesületnek a m. é. közgyűlés óta elhunyt tagjairól emlékezzem meg. Sajnos, soruk hosszú. Súlyos veszteség érte a magyar erdőgazdaságot és egyesületünk igazgató-választmányát két lelkes hívének elhunytával. Elvesztettük *Illés* Nándort, aki több mint 40 éve működött közre, főleg a szakirodalom terén, a magyar erdészet megteremtése körül. Mint Wagner Károly és Divald Adolf kortársát méltán gyászolhatjuk benne nagyjaink egyikét.

A másik lelkes és buzgó tagja az igazgató-választmánynak, akit a halál zord keze kiragadott sorainkból, Reinfuss Felix jászói apátsági erdőmester volt, ki szűkebb hatáskörét messze túlhaladó üdvös működésével nemcsak magának, hanem az erdészetnek is számos hivat szerzett.

Elhunytak továbbá az *alapító* tagok közül még: Erdélyi Gyula, Pick Henrik, id. és ifj. Stolcz József, Zalán Lipót és Zichy Jenő gróf; a *rendes* tagok sorából: Bauer Endre, Czobor Adolf, id. Harvich Ernő, Orosz István, Schauschek Gábor, Wittich Lajos, Zirin György és Szifft Gyula, akit a közgyűlésre jelentkezettek névsorában benne találunk, kit azonban éppen akkor ért a halál, amikor ide, körünkbe akart sietni.

Méltóztassék, t. közgyűlés, elhunytuk feletti részvétének a jegyzőkönyvben kifejezést adni.

Végül tisztelettel jelentem, hogy néhai nagyérdemű alelnökünknek, Wagner Károlynak sirját, kegyelettel gondozzuk.

II.

JEGYZŐKÖNYV

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1907. évi június hó 22-én Pécsen tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: *Bánffy* Dezső báró, elnök, *Bedő* Albert dr. és *Horváth* Sándor alelnökök, *Almásy* Andor, *Csupor* István, *Hangay* Géza, *Laitner* Elek, *Tavi* Gusztáv, *Téglás* Károly, *Tomcsányi* Gyula és *Vadas* Jenő választmányi tagok, *Bund* Károly titkár, *Cserny* Győző segédtitkár, *Gaal* Károly pénztáros, *Pánczél* Ottó alapító és *Suha* Rezső rendes tag.

Távolmaradásukat kimentették: *Csik* Imre, *Gaul* Károly, *Havas* József, *Hirsch* István, *Máday* Izidor, *Lászlóffy* Gábor, *Podhradszky* András, *Simon* Gyula és *Vuk* Gyula vál. tagok.

I. Elnök az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére *Bedő* Albert és *Horváth* Sándor alelnök urakat kéri fel.

II. Elnök szomorodott szívvel jelenti, hogy a választmányt legutóbbi ülése óta újabb súlyos veszteség érte, elhunyván a magyar erdészet egyik jelese, *Illés* Nándor. Erdemeinek méltatása után jelenti, hogy az egyesület részvétének a család előtt sürgönyi uton kifejezést adott és a boldogult ravatalára koszorút helyezett.

A választmány részvétének a jegyzőkönyvben ad kifejezést.

III. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést teszi elő:

A folyó év elejétől a mai napig befolyt ... 38404 K 48 f.
Ugyanezen idő alatt kiadatott ... 27258 „ 51 „

Rendkívüli bevételként a múlt választmányi ülés óta befolyt: Kötvényben tett alapítványok törlesztésére 155 K; a *Wagner* Károly alapítvány javára 24 K 35 f. és a *Luczenbacher* Pál alap javára 5000 K. n. é. Orsz. Központi Hitelszövetkezeti 5%-os kötvény kisorsolása folytán 4995 K, amely összegért azonban ugyanezen alap javára utólagos jóváhagyás reményében elnöki intézkedés folytán, 5200 K n. é. 4%-os magyar koronajáradék kötvény vásároltatott.

Végül jelenti a titkár, hogy a számadásvizsgáló bizottság a pénztárt május hó 14-én rovincsolta és teljes rendben találta.

Az igazgató-választmány a titkár előterjesztését tudomásul veszi.

IV. Az igazgató-választmány a számadásvizsgáló bizottság indokolt előterjesztése alapján a következő behajthatlannak bizonyult összegek leírására tesz javaslatot:

I. *Alapító tagok:*

	Tőke	Kamat
Remann József	—	2·06 K

(meg nem ítélt kamatkövetelés.)

II. *Rendes tagok:*

	Tagdíj K		Tagdíj K
1. Almássy László	240.—	7. Koreck Nándor	16.—
2. Bauer Endre	32.—	8. Nürnberger József	16.—
3. Cséti Viktor	64.—	9. Orosz István	16.—
4. Csorák Iván	24.—	10. Papp Ferencz	16.—
5. Göndör Béla	24.—	11. Skolka József	26.—
6. Kaszaniczky Géza	61.—	12. Zirin György	32.—
		Összesen	567.—

III. *Hirdetési díjak:*

1. Közgazd. Hitel- és Áruforg. r. t. 4·80 K.

A II. alatti összegek törlesztésével a megnevezett s még életben lévő tagok is töröltetnek a tagok névsorából; a kitüntetett összegekkel együtt az esetleg előirt perköltségek és az 1907-re előirt tagdíjak is törlendők lesznek.

V. Kaán Károly bejelentését, hogy az erdőgazdasági politika kézikönyvének megírására vonatkozó megbízást köszönettel elfogadja, a választmány tudomásul veszi.

VI. A titkár jelenti, hogy az „Az Erdő” czimen megindított új kiadvány előfizetőinek száma több mint 2000. Egyben azonban sajnálattal kénytelen bemutatni Török Sándor szerkesztőnek levelét, amelyben a szerkesztői állásról rendkívül és váratlan módon megszorodott hivatalos teendői és jelentkező ideges szivbántalma következtében lemond. Egyidejűleg a lap kiadója, Uhrmann Henrik is kéri a vele való szerződés felbontását.

Az igazgató-választmány sajnálattal veszi tudomásul Török Sándor eddigi szerkesztő elhatározását és tekintettel arra, hogy egy ember a lap ügyeit állandóan és megszakítás nélkül bajosan

láthatja el, másfelől pedig a lap irányítása Budapesten sokkal könnyebb, felkéri Sugár Károly m. kir. főerdészt felelős szerkesztőnek, Balogh Ernő m. kir. főerdészt pedig főmunkatársnak, akik előzetesen hajlandónak nyilatkoztak a lap ellátására.

A lap nyomdai ellátására pedig a Franklin-társulatnak ajánlatát fogadja el a választmány, mint legelőnyösebbet és felkéri az elnökséget a szükséges további lépések megtételére.

VII. A titkár jelenti, hogy a közlekedésügyi tanács szervezéséről szóló törvényjavaslat egyesületünk kérelme alapján és a földmivelésügyi miniszter ur közbenjárása folytán olyképpen módosítva fogadtatott el, hogy egyesületünk is számíthat ebben a tanácsban képviselőre.

Ellenben az ipartanácsban való régebbi képviselőtünk megújítására vonatkozó kérelmünk mindeddig teljesítetlen, miért is újabb felterjesztéssel fordult az elnökség a kereskedelemügyi miniszter urhoz.

Tudomásul szolgál.

VIII. Elnök bejelenti, hogy az áruforgalmi statisztikai állandó értékmegállapító-bizottságba az egyesület részéről a titkárt küldötte ki.

Tudomásul vétetik.

IX. A titkár jelenti, hogy több felől felmerülvén a gazda- és erdőtiszték kötelező nyugdíjbiztosításának kérdése, az elnökség ez ügyben felterjesztést intézett a földmivelésügyi miniszter urhoz, amelyben az egyesület álláspontját — részben a múlt század kilenczvenes éveiben a nyugdíj ügyben folytatott tárgyalások alapján — abban jelölte meg, hogy egymagukban a magánszolgálatban álló erdőtiszték száma sokkal kisebb, semhogy külön nyugdíjintézetet tarthatnának fenn. Ellenben a gazdatisztekkel egybefoglalva, avagy Ausztria példájára még szélesebb alapokra fektetve az intézményt, ennek keretében az erdőtiszték kötelező nyugdíjbiztosítása kívánatos és a kormány ily irányu kezdeményezését az Országos Erdészeti Egyesület szívesen látná.

Tudomásul szolgál.

X. Az erdőgazdaság érdekéből kiépitendő helyiérdekű vasutakra vonatkozó titkári előterjesztést a választmány őszi ülésén óhajtja bővebben tárgyalni, az ügyet tehát addig függőben tartja.

XI. A földmivvelésügyi miniszter a mezőgazdasági érdekképviselet ügyében több kérdőpontra kíván választ az egyesülettől. Miután azonban az igazgató-választmány ez idő szerint még nem tudja tisztán megítélni, vajjon az erdőgazdaság a kötelező érdekképviselettől várhat-e oly előnyöket, amelyek az erdőbirtok újabb megterhelését indokolttá tennék, egyelőre nincs abban a helyzetben, hogy a kérdésekre, amelyek különben is főleg a mezőgazdaság igényeiből indulnak ki, érdemleges választ adjon és erre csakis a vonatkozó törvénytervezet ismerete után vállalkozhatik.

XII. A kereskedelemügyi miniszter a mérnök és építész cím és e címekkel kapcsolatos gyakorlat rendtartása tárgyában alkotandó törvénynek tervezetét megküldte az egyesületnek előzetes tanulmányozás végett.

Az igazgató-választmány a tervezet tanulmányozására az 1900. évben ez ügyben kiküldött bizottságot kéri fel (Horváth S., Csik J., Schmidt Ferencz) és különösen felhívja a bizottság figyelmét arra, hogy a erdészeti köztisztviselőknek hivatalos megbízásból bárhol, a magánerdőtiszteknek pedig saját szolgálatadójuk birtokán végzett műszaki munkálatai a kamarai intézmény által korlátozást ne szenvedjenek. (L. Erdészeti Lapok 1900. VI. 521. old.)

XIII. Máramaros vármegye közigazgatási bizottságának javaslatát az erdőtörvény egyes büntető határozatainak módosítása tárgyában, amely az Erdészeti Lapok 1907. évi XI. füzet 678. és következő oldalán közöltetett, a választmány tanulmányozás és véleményes jelentéstétel végett Bedő Albert dr. I. alelnök elnöklése alatt Csupor István és Vadas Jenő urakból álló bizottságnak adja ki.

XIV. A titkár előterjeszti a selmeczbányai bányászati és erdészeti főiskolának alábbi beadványát:

Az Országos Erdészeti Egyesület

Tekintetes Igazgató-választmányának Budapesten.

Azon kötelességekből folyólag, amelyek főiskoláink tanácsát egyebek között a bányászati és erdészeti főiskola tekintélyének és rangjának fenntartása s kellő biztosítása tekintetében is terhelik, főiskolánk tanácsa teljes erejével azon van, hogy az 1904. évben történt reorganizáció olyan intézkedésekkel legyen kiegészítve, amelyek egyfelől a főiskolánkon képviselt szakok korszerű fejlő-

dését, másfelől főiskolánk rangjának fennmaradását és szakjaink tekintélyének szilárdulását az adott viszonyoknak megfelelően biztosíthatják.

A tanári kar ebbeli törekvése céljainak természetéből következőleg nem tekinthető a főiskola kizárólagos belügyének, mert hatásaiban a főiskolánkon képviselt szakok teljes egészét közelről érdekli. Nem lehet tehát kétségünk afelől, hogy e tekintetben szakjaink országos egyesületeinek támogatására és illetőleg egyértelmű akciójára is számíthatunk.

Eme meggyőződésünk alapján megokoltnak és helyénvalónak véljük a tekintetes Igazgató-választmány szives figyelmét tisztelettel felhívni főiskolánk tanácsának a folyó tanévben a nagyméltóságú pénzügyi és földmivelésügyi m. kir. miniszter urakhoz intézett két fontos előterjesztésére, amelyek közül az egyik a főiskolai tanárok javadalmazásának korszerű és méltányos rendezését, a másik pedig főiskolánknak a doktorrá avatás jogával való felruházását célozza.

Felfogásunk szerint mind a két javaslat a fennebb vázolt célok szolgálatában áll, mert amíg egyrészt el nem vitatható tény, hogy főiskolánk tanárainak a többi hasonló rangú főiskolák tanáraiénál jelentékenyen gyöngébb és minden más tanári karétól hátrányosan különböző mai javadalmazása úgy a tanárok, mint a főiskola tekintélye szempontjából, mind pedig a tanárok munkásságának fokozása és a tanári állások utáni nemes verseny élesztése tekintetében hátrányos s ezek révén a főiskola fejlődésére is csak kedvezőtlen hatással lehet, addig másrészt bővebb bizonyítást nem igen kívánó tény az is, hogy a közfelfogásban a főiskola jelleg tartozéka gyanánt szereplő doktorrá avatási jog hiánya amellet, hogy főiskolánk és az azon képviselt szakok tekintélyének rovására szolgál, egy olyan eszköz nélkülözésére kényszerít, amely a főiskolánkat végző ifjak jobbainak további tudományos munkálkodásra való serkentése által szaktudományaink fejlesztésére és kiválóbb speciális képzettségű szakőrök nevelésére megbecsülhetlenül hasznos szolgáltatokat tehetne.

A tanári javadalmazás végleges rendezésének szükségét és a rendezés kívánt módját részletesen megokolja, illetőleg ismerteti a nagyméltóságú pénzügyi és földmivelésügyi miniszter urakhoz intézett előterjesztésünknek tisztelettel idecsatolt másolata.

Erre nézve e helyen csak annyit kívánunk kiemelni, hogy a tanári kar a fizetési osztályokba való besorozás, valamint a törzsfizetés, fizetési pótlék és korpótlék tekintetében egészen a budapesti kir. József-műegyetem színvonalára való helyezést és annak tanáiraival egyenlő elbánásban részesítést kér.

A tanári karnak ezt a kívánságát meggyőződésünk szerint teljes mértékben megokolja először az a tény, mely szerint főiskolánk tanári kara közgazdasági szempontból épp oly fontos feladatot szolgál, mint a műegyetemi tanári kar és ebbeli feladatát ép oly magas színvonalon kell betöltenie, mint annak, másodsorban pedig indokolja az a körülmény, hogy ami csekély különbség a megélhetési viszonyok tekintetében Budapest és Selmezbánya között az utóbbi előnyére van, azt busásan ellensúlyozza a műegyetemi tanároknak vizsgálati és szigorlati díjakból s lezkepenzektől eredő jelentékeny jövedelme, ami javukra számítandó többlet maradna akkor is, ha a selmezbányai főiskola tanárai egyebekben velők egyenlő javadalmazásban részesülnének, miután az utóbbiaknak a rendes vizsgák után vizsgadíjuk, továbbá szigorlati díjuk és lezkepenzük nincsen.

A doktorrá avatás jogának megadását kérő előterjesztésben — amelynek általános indokolását van szerencsénk mellékelni — a tanári kar abból az alapelvből indul ki, hogy főiskolánk nem szorítkozhatik kizárólag a gyakorlati életben használható erdőstb. mérnökök nevelésére, hanem módot kell szerezni ahhoz is, hogy a fiatalság előbbretörő részét mélyrehatóbb tudományos képzettség megszerzésére ambicionálja, hogy ekként a főiskolánkon képviselt szakok jövő tudományos fejlesztésére s a főiskolai idő alatt megszerzhetőnél behatóbb képzettséget követelő állások betöltésére teljesen alkalmas fiatalság neveléséről is gondoskodhassék.

Ezen alapelvhez képest a tanári kar által felterjesztett szabályzat a gyakorlati szolgálatra való képesítés és a doktori képesítés között nem létesít elválaszthatlan kapcsolatot, hanem az utóbbit tisztán mint a szaktudományok bizonyos körének önálló tudományos művelésére való képesség bizonyítékát fogja fel, amelynek megszerzésével az illető sem különös előjogokhoz, sem gyakorlati szolgálatra képesítő oklevélhez nem jut.

A kiindulási alap természetes következtetéseképpen a doktori szigorlat anyaga az államvizsga anyagától lényegesen eltérőnek volna megállapítandó, nevezetesen úgy, hogy a doktori szigorlat a szak- és alaptudományoknak csak bizonyos körére terjedjen, amelyet a szabályzatban előírt korlátok között a jelölt szabadon választhat. Ilyen tárgykörök volnának: *a)* Erdőgazdasági termelés, *b)* Erdőrendezés, *c)* Erdészeti építkezések, *d)* Erdőgazdasági technológia, a hozzájuk tartozó alap- és előkészítő tudományokból választható két-két melléktárggyal.

E beosztás által lehetővé volna téve, hogy ki-ki hajlamainak megfelelő irányban munkálkodva tehessen doktori szigorlatot, de viszont meg volna adva az alap ahhoz is, hogy a szigorlatra jelentkezőktől választott tárgykörükben beható képzettséget lehessen követelni s ekként a doktori oklevél arra, a tudománykörre, amelyre kiadatik, tényleg kiváló képzettségről tanuskodó okmányt képviselne.

Hogy ilyen elveken alapuló doktorátus szakjaink fejlődésének mennyit használhatna és mennyire megkönnyitené azt, hogy főiskolánk és tudományos intézményeink kellő előképzettségű személyzethez juthassanak, arra továbbmenőleg fölöslegesnek véljük kiterjeszkedni.

Épp így mellőzhetőnek véljük a főiskolai tanári kar szabályzat-tervezetének mélyrehatóbb részletezését is, miután célunk ezuttal csak az lehet, hogy a tekintetes igazgató-választmányt és illetőleg az Országos Erdészeti Egyesületet a főiskolai tanári karnak itt tárgyalt törekvéseivel *elvileg* egybehangzó akcióra kérjük.

Meg vagyunk győződve, hogy e tekintetben törekvéseink a mélyen tisztelt igazgató-választmány és az Országos Erdészeti Egyesület osztatlan helyeslésével találkoznak, mert hiszen — amint előbb is kifejeztük — az a két előterjesztés, amelyeket a fentiekben tárgyaltunk, nemcsak a tanári kar, nemcsak a főiskola érdekeit igyekszik szolgálni, hanem arra tör, hogy a főiskolánkon képviselt összes szakok érdekeit mélyen érintő célokat érjen el s azokkal e szakok tekintélyének és fejlődésének is újabb biztosítékokat szerezzen.

Teljes tisztelettel kérjük tehát a tekintetes igazgató-választmányt, méltóztassék főiskolánk fenti két ügyét is a magáévá tenni

és az Országos Erdészeti Egyesület legközelebbi közgyűlésén javaslatba hozni, hogy az Országos Erdészeti Egyesület intézzen feliratot:

1. a nagym. pénzügyi és földmivelésügyi miniszter urakhoz, annak érdekében, hogy a főiskolai tanári kar „a fizetési osztályokba való besorozás, továbbá a törzsfizetés, fizetési pótlék és korpótlékok tekintetében egészen a budapesti m. kir. József-műegyetem színvonalára helyeztessék s annak tanáraival egyenlő elbánásban részesüljön” ;

2. a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszter urhoz pedig arra nézve, hogy főiskolánk erdőmérnöki szakosztálya részére kegyeskedjék kieszközölni a doktorrá avatás jogát.

Fogadja a tekintetes igazgató-választmány kiváló nagyrabecsülésünk és tiszteletünk nyilvánítását.

Selmeczbányán, 1907. évi június hó 13-án.

A főiskola ezidőszerinti rektora

Herrmann.

Az igazgató-választmány a főiskola mindkét kívánságát felterjesztések útján támogatni határozza. (999. sz.)

XV. Tuba András házmester és szolga sérve, szivbaja és aggkora következtében munkaképtelen lévén, további szolgálatot nem teljesíthet. Hivatkozással arra, hogy 17 évig állott az egyesület szolgálatában és e közben súlyos sérvet kapott, de mert különben nem is tudná magát és nejét fenntartani, némi nyugellátásban való részesítést kér.

Az igazgató-választmány egyfelől méltányossági okokból, másfelől arra való tekintettel, hogy az alkalmazandó új szolga kezdő fizetése csekélyebb lévén, az egyesületre új teher a közelebbi években alig származik, a maga részéről 600 K kegydíjban való részesítését határozza el és felhívja a titkárt, hogy a szolgálai és házmesteri állás betöltéséről gondoskodják és annak szervezésére nézve a legközelebbi ülésen javaslatot tegyen.

XVI. Balás Emil és Adriányi Pál erdőgyakornokoknak abbéli kérelme, hogy atyjuk (Balás Pál és Adriányi Antal) alapító tagsági joga reájuk ruháztassék, az alapszabályok értelmében teljesítettik.

XVII. Új rendes tagokként felvételnek: *Bartha Béla dr. erd.*

főisk. rendes tanár, aj. Vadas Jenő; *Dobrovits* László m. kir. erdőgyakornok, aj. Bokor Róbert; *Fülöp* József m. kir. főerdőr, aj. Sebők Ernő; *Keiner* Rezső hitb. erdőgyakornok, aj. Tavassy Lajos; *Krausz* János, Coburg hercegi erdőgyakornok, aj. Müller Róbert, *Martincsák* Kornél boszn.-herc. főerdész, aj. a titkár; *Matthény* Róbert m. kir. erdőgyakornok, aj. Zudor Béla; *Petricsek* István m. kir. erdőgyakornok, aj. Karvas Emil; *Pfeiffer* Gyula kir. erdész, aj. Kuzma Gyula.

K. m. f.

III.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1907 június 23-án Pécssett, az új városháza tanácstermében tartott

RENDES KÖZGYÜLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Ajtay Sándor urad. erdőmester, Aladics Emil m. kir. erdőmester, Almássy Andor m. kir. erdőigazgató, Almássy István m. kir. főerdész, Antalik Károly orszgy. gyorsír. főn.

Babos József kir. alerdőfelügyelő, Balogh Károly kir. táblai elnök, Baltai János m. kir. erdőmester, Barna György urad. erdőmester, Bartha Sándor m. kir. erdész, Bartsch Kálmán városi erdőtiszt, Borczun Péter urad. erdőmester, Bálint Ferencz főerdész, Bálint Mihály m. kir. erdész, br. Bánffy Dezső v. b. t. t., o. e. e. elnöke, Bauhof Károly vár. erdőmester, Pozsony, dr. Bedő Albert ny. áll. t., az o. e. e. alelnöke, Bedross József urad. erdőmester, Bencsik Sándor urad. főerdész, Bende Mihály urad. főerdész, Bereczky Gyula m. kir. erdőmester, Bittner Gusztáv urad. erdőmester, Blaschek Ede urad. erdőtanácsos, Blattny Tibor m. kir. erdészjelölt, Bobok Tivadar urad. erdőmester, Bogsch Árpád m. kir. főerdész, Bokor Róbert m. kir. erdőmester, Bossányi István m. kir. főerdész, Böhm Vilmos m. kir. erdész, Bögözi Antal m. kir. erdész, Bund Károly orsz. erd. e. titkár, Burdáts János m. kir. főerdész, Bükhel János m. kir. erdész.

Chalupeczky János urad. erdész, Cornides György m. kir. erdőtanácsos, Csaszkcóczy Károly urad. erdőmester, Cserny Győző kir. alerdőfelügyelő, Csik Gyula püsp. erdőmester, Csupor István primási főerdőmester.

Daniek Géza m. kir. erdész, Dapsy Frigyes m. kir. erdőtanácsos, Deák Géza m. kir. főerdész, Deák János m. kir. főerdész, Dezsényi Jenő kir. alerdőfelügyelő, Dianovszky Pál m. kir. erdőmester, Doleschal Aladár városi főerdész, Draskovich József m. kir. főerdész.

Engel Gyula nagyiparos, Erreth János, Pécs város főispánja.

Farkas Jenő Felsőbánya város polgármestere, Fischl József m. kir. főerdész, Földes Tamás m. kir. főerdész, Fritsch Gyula főszámvevő, Fuherr János m. kir. főerdész, Furmann Antal urad. főerdész.

Gaál Károly orsz. erd. egyl. pénztárnok, Gábor Sándor m. kir. főerdész, Girtl Vincze kápt. főerdész, Günther Frigyes m. kir. erdészjelölt.

Halász József m. kir. főerdész, Halka Dániel urad. erdész, Hallama Mihály főerdész, Hangai Géza m. kir. erdőtanácsos, Hamar László m. kir. erdész, Hábel Lambert m. kir. erdész, Hedbavny József urad. főerdész, Héjas Kálmán m. kir. főerdész, Hinfner György közalap. erdész, Hoffmann Sándor közalap. erdőmester, Homicsko Aladár m. kir. erdész, Horváth Sándor miniszt. tanácsos, Hubert Aladár m. kir. főerdész, Hudák Aladár urad. főerdész.

Iváncsó Bertalan m. kir. főerdész, Iváskó Sándor m. kir. erdész.

Jakab István m. kir. erdész, Jákói Géza jószágigazgató.

Kaán Károly m. kir. erdőmester, Kallivoda Andor m. kir. főerdész, Kárász István m. kir. erdőtanácsos, Kaufmann Béla m. kir. főerdész, Kayser Sándor m. kir. főerdész, Kende Dániel m. kir. főerdész, Király Gyula vár. tan. Debreczen, Kisfaludy Zsigmond főhgi főszámvevő, Kiss Ferencz m. kir. erdőtanácsos, Kiss József tanár, Kmetonyi Emil m. kir. főerdész, Kócsy János m. kir. főerdőtanácsos, Koller János m. kir. főerdész, Kolossváry Andor, székesegyházi főerdész, Korai Frigyes m. kir. főerdész, Koren Ödön Budapest városi erdőmester, Koszics Kamill Baranya vármegye alispánja, Kovács Gusztáv m. kir. főerdész, Kovács Pál m. kir. főerdész, Koválcsik János erdőtiszt, Kubányi Endre urad. erdőmester, Kutassy Béla urad. erdész, Kuzma Gyula m. kir. erdőtanácsos.

Laitner Elek min. tanácsos, Láncki Antal m. kir. főerdész, Lende Ede urad. erdőmester, Lenhard Antal urad. erdőmester, Léber Antal urad. főerdész, Létai Gyula m. kir. erdész, Linszky Károly m. kir. főerdész, Lőw Jenő urad. erdész.

Mattanovich Károly urad. erdőmester, Matthorny Róbert m. kir. erdőgyakornok, Mayer Gyula urad. főerdész, Mányay Imre urad. főerdész, Márton Sándor m. kir. erdőmester, Metcely Kamill urad. főerdész, Michna Bertalan urad. erdész, Mitske Gusztáv urad. főerdész, Mohler Antal erdőtiszt; Molcsányi Ernő m. kir. erdőmester.

Nádossy Kálmán földbirtokos, Náray Lajos közalap. erdész, Nagy György m. kir. erdőmester, Nendtvich Andor Pécs város polgármestere, Nicklos Károly urad. erdőgyakornok.

Oberhammer Antal városi tanácsnok, Odor Ignác urad. főerdész, Orlovsky Gyula városi erdőmester Brassó.

Papp István m. kir. erdész, Paulovics Béla urad. erdőmester, Pálffy Alajos urad. erdőmester, Pálos Konrád m. kir. főerdész, Pajer István m. kir. főerdész, Pálka Gyula m. kir. főerdész, Pánczél Ottó kir. erdőfelügyelő, Párnai Attila m. kir. erdőtanácsos, Pászthy Ferencz kir. alerdőfelügyelő, Pásztor Sándor m. kir. erdész, Pelzmann Adolf m. kir. erdész, Petermann Keresztély m. kir. erdész, Perczel Lajos földbirtokos, Pirkner Ernő m. kir. erdőtanácsos, Pisó Kornél m. kir. erdőmester, Praxa János urad. főerdész, Prenoszil Béla joghallgató, Przhoda Pál urad. erdőmester, Puskás Jenő urad. főerdész, Puskás Ferencz m. kir. erdőmester.

Ráduly János m. kir. főerdész, Rainiss István urad. főerdész, Rimler Pál urad. főerdész, Ryll Viktor közalap. főerdész, Rinaldi Ottó urad. főerdész, Rónagy Kálmán árvaszéki ülnök.

Sándor Imre gyárigazgató, Sebők Ernő m. kir. erdész, Seh Jenő m. kir. főerdész, Sipos Antal urad. főerdész, Sóska Gyula m. kir. főerdész, Spengel Sándor m. kir. erdész, Suha Rezső városi erdőmester Pécs, Schaller József urad. erdőtanácsos, Schindler József városi főügyész, Schönherr Sándor m. kir. főerdész, Szakmáry Ferencz szakiskolai igazgató, Szarkássy János urad. főerdész, Szántó Mihály m. kir. főerdész, Szentpály Kázmér urad. erdőmester, Székely István m. kir. főerdész, Székely József m. kir. főerdész.

Tatarek Kálmán urad. erdőmester, Tavi Gusztáv miniszteri tanácsos, Téglás Károly m. kir. erdőtanácsos, Tirts Rezső közalap. erdőmester, Thuránszky Béla számvizsgáló, Tomassek Miklós m. kir. főerdész, Tomcsányi Gyula min. tanácsos, Török Gábor városi erdőmester Debreczen, Török Sándor m. kir. erdőmester, Tripammer Károly városi erdőtiszt.

Ulreich Gyula m. kir. erdőmester.

Vadas Gyula m. kir. erdőmester, Vadas Jenő m. kir. főerdőtanácsos, Varga János urad. erdész, Varga János (nadapi) urad. főerdész.

Wenk Ferencz püspöki főerdész, Winkler Miklós m. kir. főerdész.

Zarándy (Knöpfler) Károly m. kir. főerdész, Zachár István kir. erdőfelügyelő, Zareczky Pál m. kir. erdőtanácsos, Zólmoy Imre városi erdőmester, Zwieckelsdorfer János m. kir. erdész, Zsiska László cs. és kir. erdőgyakornok.

Bánffy Dezső báró elnök: (Megnyitó beszédét lásd az Erdészeti Lapok jelen füzetében. Azután folytatólag.)

Igen t. urak! Ezen rövid bevezető szavakkal az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra Pécs sz. kir. város szíves meghívása folytán ide összehívott közgyűlését megnyitottnak jelentem ki.

Mindjárt most, az ülés elején sajnálattal kell jeleznem, hogy a közgyűléssel kapcsolatos kirándulások némi megszorítást szenvednek, mert a belisicei kirándulás elmarad. Ugyanis a belisicei uradalomban jelentkezett sztrájk indokolatlaná teszi, hogy oda is kiránduljunk, amennyiben üzemben nem lévő gyárak, vállalatok megtekintése egyáltalában nem lehet célravezető. Ezért tisztelettel kérem, méltóztassék tudomásul venni az elnökségnek azt a jelentését, hogy a Beliscére való kirándulástól el kell tekintenünk, daczára annak, hogy a b. Guttmann-család a legmesszebbmenő szivességgel fogadott volna bennünket s a maga részéről első-sorban sajnálja azt, hogy a közbejött viszonyok folytán a kirándulásról le kell mondanunk.

Különben bármilyen érdekes is lett volna ezen kirándulás, a mai délutánra és a holnapi nap folyamára tervezett és foganasítandó kirándulásaink, tanulmányi szemléink még mindig sok

érdekeset fognak nyújtani. Reményilem, hogy ezen kirándulásokon az egyesület tagjai lehetőleg nagy számban fognak részt venni.

Közgyűlésünk jegyzőkönyvét a titkár ur fogja vezetni. Kérem azonban, méltóztassék hozzájárulni ahhoz, hogy a jegyzőkönyv hitelesítésére Csupor István és Pánczél Ottó urak küldessenek ki.

Most pedig, igen t. urak, azt hiszem, áttérhetünk napirendünk tárgyalására.

Erreth János főispán: Nagyméltóságu elnök ur! Mélyen t. közgyűlés! A kormányzatomra bizott Pécs sz. kir. város törvényhatósága nevében köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesületet. Köszöntöm tisztelem teljességével, mert ezen egyesület a hazafias kötelemek hű teljesítésének tiszta öntudatában büszkeséggel tekinthet vissza negyven éves multjára.

Erdészetünk mai rendezettsége ezen egyesületből indult ki. Ezen egyesület vetette meg alapját a magyar erdészeti irodalomnak. Ezen egyesület keltette fel évről-évre az ország különböző részeiben tartott közgyűléseivel az általános érdeklődést azon nagyszabású közgazdasági érdekek iránt, melyek az erdők fenntartásához, azok jog szerinti kezeléséhez fűződnek.

De ezen egyesület adta meg a lökötő erőt arra nézve is, hogy addiglan parlagon hevert erdészeti kulturánk az 1879. évi erdőtörvény által megszabott helyes mederbe irányított és vezetett be.

A kultúra mai fejlettsége a tudás és ismeret, a szorgalom és munka fejlesztését követeli meg a nemzet minden rétegében, sokkal fokozottabb mérvben, mint aminő e részben elégséges volt korábban. Mert az élet igényelte, napról-napra váltakozó és módosuló szükségletek, az azok kielégítésére való kívánalmak szaporodását is idézi elő s ez irányban a nemzet minden rétegét, a nemzet minden egyes hű fiát átható kötelem teljesítése idézheti elő csak azon általános jólétet, mely e nemzet előhaladásának, de — hozzá tehetem: önállóságának is — egyik leglényegesebb előfeltételét képezi.

Az Országos Egyesület e részben is mindenha hiven teljesítette hazafias kötelességét, méltán tarthat tehát igényt reá, hogy legmélyebb elismerésünk zászlaját hajtsuk meg előtte. (Élénk éljenzés.)

Mély tisztelettel üdvözlöm a tekintetes közgyűlést s működésükre a legfényesebb sikert kívánom. (Élénk éljenzés.)

Elnök: T. közgyűlés! Mielőtt áttérnénk tárgysorozatunk rendjén a további tárgyalásokra, azt hiszem, mindnyájan méltóztatnak velem egyetérteni, ha javaslom, hogy ő méltóságának, a főispán urnak az erdészeti egyesülettel szemben elismerő, megleghangú beszédeért köszönetünket a jegyzőkönyvben fejezzük ki. (Élénk helyeslés és éljenzés.)

Napirend szerint a titkár ur be fogja jelenteni a közgyűlésünkre kiküldött képviselőket.

Titkár: Van szerencsém bejelenteni, hogy képviselőként megjelent a földmivvelésügyi miniszter ur nevében *Tomcsányi* Gyula min. tanácsos ur, a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur nevében *Dapsy* Frigyes erdőtanácsos ur, *Pécs* sz. kir. város nevében *Nendtvich* Andor polgármester és *Oberhammer* Antal gazdasági tanácsos urak, Baranya vármegye közönsége nevében *Koszics* Kamill alispán ur, Budapest székesfőváros nevében *Koren* Ödön erdőtiszt ur, Debreczen sz. kir. város nevében *Király* Gyula gazd. tanácsnok és *Török* Gábor erdőmester urak, Körmöczbánya sz. kir. és főbányaváros nevében *Schindler* József v. tiszti ügyész és *Lende* Ede erdőmester urak, Pozsony sz. kir. város képviselőjében *Bauhof* Károly erdőmester ur, Selmecz- és Bélabánya sz. kir. város nevében *Zólogy* Imre erdőmester ur, Szeged sz. kir. város nevében *Kiss* Ferencz erdőtanácsos ur, a lugosi m. kir. erdőigazgatóság nevében *Almássy* Andor erdőigazgató, *Bereczky* Gyula erdőmester, *Székely* István és *Kauffmann* Béla főerdész urak, a zágrábi kir. erdőigazgatóság nevében *Dianovszky* Pál erdőmester ur, az osztrák birod. erd. egyesület nevében *Bittner* Gusztáv erdőmester ur, a galicziai erd. egyesület nevében dr. Bedő Albert öméltósága, annak tiszteleti tagja, a horvát-szlavon erdészeti egyesület nevében *Kuzma* Gyula alelnök, Baranya, Somogy, Tolna vármegyék erd. egyesülete nevében *Pánczél* Ottó alelnök, Borsod, Gömör, Heves megyék erdészeti egyesülete nevében *Csaszókóczy* Károly erdőmester és *Mitske* Gusztáv főerdész urak a pécsi Mecsek-Egyesület nevében *Balogh* Károly kir. táblai tanácselnök és *Kiss* József titkár urak, Trencsén vármegye gazdasági és erdészeti egyesülete részéről *Schaller* József uradalmi erdő-

tanácsos ur, az osztrák-magyar államvasúttársaság uradalmi részéről Tavi Gusztáv min. tan. igazgató ur, a rimurány-salgótarjáni vasmű r.-t. uradalma részéről Bobok Tivadar társ. erdőmester ur. Frigyes főherceg uradalmának képviselője, Maier Emil jószágigazgató ur, távolmaradását a holnapi kirándulás előkészületei miatt kimenteni kéri.

Elnök: Van szerencsém az igen t. urakat, akik közgyűlésünkön megjelentek szívélyesen üdvözölni.

Napirend szerint következik a titkári jelentés az egyesület működéséről.

Titkár: (olvassa a jelentést, mely az Erd. L. jelen füzetében közöltetik.) Ezzel kapcsolatosan jelentem, hogy Csákány Gyula árvai közb. erdőgondnok ur rendes tagként óhajt egyesületünkbe felvétetni. Ajánlom a felvételre.

Elnök: Méltóztatnak a titkár ur jelentéséhez hozzászólni?

Pálffy Alajos: Nagyméltóságú elnök ur! T. közgyűlés! Hivatkozva a titkár ur jelentésében felemlített és általunk is sokszor tapasztalt páratlan jóindulatra, amelyet ő nagyméltósága a földmivelésügyi miniszter ur az erdészeti iránt és egyesületünk érdekében oly sokszor tanusított, indítványozom, hogy ő nagyméltóságának üdvözlő táviratot küldjünk. (Élénk helyeslés).

Elnök: Kiván még valaki szólni? Ha senki sem kíván szólni, akkor a vitát bezárom s miután megjegyzés nem tétetett, ezennel kimondom, hogy a t. közgyűlés a titkári jelentést általánosságban tudomásul veszi, továbbá hogy az igazgató-választmánynak a vasuti tarifákra, az erdei vasutak szabványaira, az erdészeti közlekedési- és ipartanácsban való képviselőjére, az erdészeti doktorátusra, a főiskolai tanárok fizetésrendezésére, a magánerdőtisztek nyugdíjbiztosítására és a munkásbiztosításra vonatkozó határozatait, intézkedéseit és eljárásait helyeslőleg tudomásul veszi, illetőleg azokat jóváhagyja, legmélyebb sajnálatát fejezi ki említett tagtársaink elhunytá felett, részvétét jegyzőkönyvében megörökíti, Csákány Gyula ujonnan jelentkezett tagot az egyesületi tagok sorába felveszi és végre, a tett indítványnak megfelelően, Darányi Ignác ő nagyméltóságához a mai közgyűlés alkalmából üdvözlő táviratot intéz. (Helyeslés).

Méltóztatnak mindezekhez hozzájárulni? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor ilyen értelemben határozunk.

T. közgyűlés! Alapszabályaink értelmében a 40 tagból álló igazgató-választmányból évente tíz tag kilépven, azok helyett újak választatnak. Az ez alkalommal kilépő tíz tag: Almásy Andor, Csupor István, Gaul Károly, Khuen-Héderváry Károly gróf, Rónay Antal, Téglás Károly, Tomcsányi Gyula és Vuk Gyula.

Azonkívül megüresedett még a választmányban két hely, Illés Nándor és Reinfuss Félix elhalálozása folytán, továbbá még egy hely Imecs választmányi tag urnak nemcsak a választmányból, hanem az egyesületből is való kilépése folytán.

Az üresedésbe került állások közül tíz állás négy évre, egy három évre, egy pedig két évi időtartamra töltendő be. Szükséges tehát 12 tagnak választása. (Halljuk! Halljuk!)

Bátor vagyok javasolni, hogy a Dapsy Frigyes erdőtanácsos ur elnöklete alatt kiküldendő szavazatszedő bizottságba tagokul küldessenek ki Mitske Gusztáv és Zólyomi Imre urak.

A szavazás akként lesz megejtendő, hogy azon tíz tag mandátuma, akik a legtöbb szavazatot kapják, az alapszabályoknak megfelelőleg négy évre terjedjen; az ezek után következő legtöbb szavazatot nyert tag három évre, az utána következő pedig két évre kap megbízást. (Helyeslés.)

Amennyiben a választandó tagok között szavazategyenlőség forogna fenn, nehogy újra kelljen szavazni, javaslom, hogy az egyenlő szavazatot kapottak között sorsolás útján döntsünk. (Helyeslés.)

Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor ilyen értelemben mondom ki a határozatot.

Hogy a szavazás, illetőleg a választás eszközölhető legyen, az ülést fel fogom függeszteni. Kérem a kiküldött szavazatszedő bizottsági tag urakat, sziveskedjenek sürgősen összeszámítani a szavazatokat, hogy az ülés újabb megnyitása után az eredmény azonnal kihirdethető legyen.

Az ülést ezennel van szerencsém félórára felfüggeszteni.

(Szünet után.)

Elnök (csenget): Méltóztassanak helyeiket elfoglalni. Az ülést ezennel újból megnyitom.

A szavazatszedő bizottság elnökét kérem, sziveskedjék a meg-
ejtett szavazás eredményéről jelentését megtenni.

Dapsy Frigyes, a szavazatszedő bizottság elnöke: A szavazat-
sedő bizottság nevében, megbízásunknak eleget téve, van
szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy összesen 101 szavazólap
adatott be. Ezek közül 101 szavazat esett *Almásy* Andor m. kir.
erdőigazgatóra, *Csupor* István primási főerdőmesterre, *Gaul* Károly
műegyetemi magántanárra, *Laitner* Elek miniszteri tanácsosra,
Tomcsányi Gyula miniszteri tanácsosra; (Éljenzés.) 99 szavazatot
kapott *Téglás* Károly m. kir. erdőtanácsos, erdészeti főiskolai
tanár; (Éljenzés) 98 szavazatot kaptak *Hoffmann* Antal uradalmi
erdőfelügyelő és *Vuk* Gyula fanagykereskedő, tőzsdetanácsos; 97
szavazatot kapott *Széchenyi* Bertalan gróf, 96 szavazatot *Muzsnay*
Géza erdészeti főiskolai tanár; 93 szavazatot kapott *Osztroluczky*
Géza erdőbirtokos és 85 szavazatot *Rónay* Antal miniszteri
tanácsos. (Éljenzés.)

Elnök: A szavazatszedő bizottság elnökének ezen jelentése
alapján kijelentem, hogy négy évi ciklusra megválasztottak *Almásy*
Andor, *Csupor* István, *Gaul* Károly, *Laitner* Elek, *Tomcsányi*
Gyula, *Téglás* Károly, *Hoffmann* Antal, *Vuk* Gyula, *Széchenyi*
Bertalan gróf és *Muzsnay* Géza. 3 évre választott meg *Osztro-*
luczky Géza és két évre *Rónay* Antal. (Éljenzés.)

Áttérünk, t. közgyűlés, most már az 1906. évi számadások
megvizsgálásáról és az 1908. évi költségvetés megállapításáról
szóló jelentésekre, amelyek közkézen forognak. Ezzel kapcsolatban
tárgyalni fogjuk a törlendők jegyzékét is.

Méltóztatnak kívánni, hogy a közkézen forgó mult évi költ-
ségvetésről szóló jelentések külön felolvastassanak? (Felkiáltások:
Nem!) Ha nem méltóztatnak kívánni, ha a jelentéshez senki sem
kiván szólni, akkor a számadásokat ezennel elfogadottnak jelentem
ki, és kimondom, hogy ennek megfelelőleg a felmentés meg-
adatik, az 1908. évi költségvetés pedig úgy, amint előterjesztett,
megállapítatik.

Kérem méltóztassanak most meghallgatni az igazgató-választ-
mánynak a számvizsgáló-bizottság ajánlata alapján összeállított
jegyzékét a törlendőkről.

Titkár: (olvassa a törlendők jegyzékét, I. az igazgató-választmányynak 1907. június 22-én tartott üléséről szóló jegyzőkönyvet.)

Elnök: Méltóztatnak ezt elfogadni? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor kimondom, hogy az igazgató-választmány javaslatának megfelelően behajthatatlanság czimén az alapító tagoknál 2 K 06 fill., a rendes tagoknál 567 K, végül hirdetési díj fejében 4 K 80 fill. törlése rendeltetik el.

Napirend szerint következik a Deák Ferencz alapítványból kiírt pályázatokról szóló jelentés. Kérem azt előterjeszteni.

Titkár: T. közgyűlés! A legutóbbi félévben nem érkezvén be kéziratok az egyesülethez, a régebbi megbízások függőben maradtak.

A mi az 1907. évi kamatból az erdőgazdasági politika kézikönyvére kiírt pályázatot illeti, erre vonatkozólag már a mult közgyűlés alkalmával volt szerencsém jelezni, hogy ennek a műnek megírását az igazgató választmány megbízás útján óhajtotta biztosítani. A mult közgyűléskor azonban még nem történt megállapodás arra nézve, hogy ki bizassék meg ezzel a munkával. (Halljuk! Halljuk!) Most már tisztelettel jelenthetem, hogy az igazgató-választmány az erdőgazdasági politika kézikönyvének megírásával egyik szaktársunkat, Kaán Károlyt bizta meg, aki ugy eddigi irodalmi tevékenységével, mint a bel- és külföldi erdészeti viszonyok alapos ismeretével biztosítékot nyujt arra nézve, hogy ezt a hézagpótló munkát sikeresen fogja megírni. (Éljenzés.)

Elnök: Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor határozatilag kimondom, hogy az igazgató-választmány jelentésének megfelelőleg az erdőgazdasági politika kézikönyvének megírására Kaán Károly m. kir. erdőmester urnak megbízatását a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul veszi.

Titkár: Ami már most a Deák Ferencz irodalmi alapítvány 1908. évi kamatainak hovaforrását illeti, erre vonatkozólag az igazgató-választmányynak javaslata az, hogy elfogadásával annak a Roth Gyula tagtársunk által tett indítványynak, amelyet a mult évi közgyűlés tárgyalt, irassék ki zárt pályázat az erdészeti tudományok bármely kérdésével önállóan foglalkozó három eredeti műre.

Szóval kitűzetnék három pályadíj s pedig egy 500 koronás és két, egyenként 300 koronás pályadíj, anélkül, hogy a meg-

írandó munka tárgya közelebbről megjelöltetnék. A tárgy megválasztása teljesen a szerzők tetszésére bízatik, magától érthetőleg azonban csak abszolút értékű munkák részesülhetnek jutalomban.

Kérem a közgyűlést méltóztassék ezt is jóváhagyólag tudomásul venni. (Helyeslés.)

Elnök: Kíván valaki szólni? (Felkiáltások: Senki!) Méltóztatnak tehát elfogadni az igazgató-választmány javaslatát? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor határozatilag kimondom, hogy a Deák Ferencz alapítvány 1908. évi kamataiból a tett javaslat értelmében fog kiírtni a pályázat.

T. közgyűlés! Mikor a Pécs sz. kir. városban összejövendő közgyűlés tárgysorozatát az igazgató-választmány előkészítette, abban a szerencsés helyzetben volt, hogy Fischer-Colbrie Emil főhercegi erdőmester úr, aki akkor még itt a bellyei uradalomban tartózkodott, vállalkozott egy felolvasás tartására, amely a vízmentesítés hatását az erdőtenyészetre a bellyei uradalomban ismertette volna. (Halljuk! Halljuk!) Sajnálattunkra időközben az erdőmester ur áthelyeztetvén, ma nincs abban a helyzetben, hogy a közgyűlésen részt vehessen, értekezését azonban szíves volt mégis rendelkezésünkre bocsátani, (Éljenzés.) amelynek felolvasására Szakmáry Ferencz t. tagtársunkat kérem fel. (Halljuk! Halljuk!)

Méltóztassék ezt az értekezést meghallgatni. Szakmáry ur lesz szíves Fischer-Colbrie Emil főhercegi erdőmester ur értekezését felolvasni.

Szakmáry Ferencz: (olvassa Fischer-Colbrie Emil értekezését. Élénk éljenzés és taps. Az értekezés az Erd. L. f. é. 14. fben. közöltetett.)

Bedő Albert: T. közgyűlés! Engedjék meg a t. tagtárs urak, ha véleményüknek a magaméval való egyezését óhajtvá, felszólalok. (Halljuk! Halljuk!)

Ez a tartalmas értekezés, amelyet Fischer-Colbrie Emil erdőmester ur írt meg s amelyet — a szerző megjelenésben akadályozva lévén — Szakmáry tagtársunk olvasott fel, (Éljenzés.) olyan megkapó, eleven színekkel festi az erdőmester urnak az itteni erdőkre vonatkozó tapasztalatait, hogy igazán lehetetlen ezen vonzó és elismerésünket szerény nézetem szerint méltán megérdemlő

értekezésért legmélyebb köszönetünket nem nyilvánítani igen t. tagtársunknak. (Igaz! Ugy van! Éljenzés.)

Épp ezért indítványozom, hogy Fischer-Colbrie Emil erdőmester urnak előbb elhangzott értekezéseért a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezze ki elismerő köszönetét. (Élénk helyeslés.)

Elnök: Méltóztatnak ezt az indítványt elfogadni? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor ilyen értelemben mondom ki a határozatot. (Helyeslés.)

Márton Sándor: Nagyméltóságú elnök ur! Mélyen t. közgyűlés! Ezt az értekezést én olyan kitünőnek találom, az a helyi viszonyokat olyan szépen ecseteli és általában más viszonyokra is annyira talál, hogy azon tagtársaink érdekében, akik mai közgyűlésünkön jelen nem lehettek, szükségesnek tartanám, hogy ez az értekezés az „Erdészeti Lapok“-ban a maga egész terjedelmében közöltessék. (Élénk helyeslés.)

Elnök: T. közgyűlés! Éppen ez irányban óhajtottam javaslatot tenni és igen örülök, hogy nem az elnöki székéből, hanem a tagok padsoraiból indítványozták ezt.

Azt hiszem, kimondhatom a határozatot, hogy a nagy érdekekkel hallgatott felolvasásért a főhercegi erdőmester urnak a közgyűlés hálás köszönetét fejezi ki s az értekezést — tekintettel annak igen értékes voltára — az „Erdészeti Lapok“-ban közölni rendeli. (Élénk helyeslés.)

Méltóztassanak még megengedni, hogy köszönetemet fejezzem ki az igen t. tényleges felolvasónak: Szakmáry Ferencz urnak is, (Élénk éljenzés.) aki a helyettesítésre vállalkozott és a felolvasást kétségkívül úgy tartotta meg, hogy azt igen jól megérthettük és tartalmát kellő módon méltányolni és értékelni tudtuk. (Igaz! Ugy van! Éljenzés.)

És ezzel, t. közgyűlés, elérkeztünk a tárgysorozatunk végéhez, amennyiben jelentenem kell, hogy a közgyűlés előtt az alapszabályoknak megfelelőleg benyújtott tárgyalható indítvány nem lévén, tárgysorozatunknak az indítványokra vonatkozó pontja elesik.

Sőt jelenthetem azt is, hogy az 1908. évi közgyűlés helyére, idejére és tanácskozási tárgyaira vonatkozólag sem érkezett be indítvány, amiért is arra kell kérnem az igen t. közgyűlést, méltó-

tassék felhatalmazni az igazgató-választmányt, hogy az 1908. évi közgyűlés ideje, helye és tárgysorozata tekintetében maga készítesse elő a kérdést úgy, hogy a közgyűlés alkalmas időben és módon megfelelő tárgysorozattal tartassék meg. (Élénk helyeslés.)

Méltóztatnak ezen javaslatomat elfogadni? (Felkiáltások: Igen!) Ha igen, akkor ilyen értelemben mondom ki a határozatot és — több tárgy nem lévén — a legőszintébb szivélyességgel üdvözölve a közgyűlés tagjait, az ülést van szerencsém ezennel bezárni. (Élénk éljenzés.)

(Az ülés végződik d. u. 12 óra 20 perczkor.)

K. m. f.

IV.

PÁLYÁZAT

három önálló erdészeti műre.

Az Országos Erdészeti Egyesület zárt pályázatot hirdet az erdészeti tudományok bármelyik kérdésével önállóan foglalkozó három eredeti műre.

A művek tárgyait és a feldolgozás módját a szerzők szabadon választhatják.

A pályadíj a Deák Ferenc alapítvány 1908. évi kamataiból fizetendő egy 500 koronás és két egyenként 300 koronás összeg.

Pályadíjban csak abszolút becsü művek részesülhetnek.

A pályaművek idegen kézzel, vagy géppel írva és az író nevét rejtő zárt jeligés levéllel együtt „Pályamű a Deák Ferencz alapítvány 1908. évi pályadíjaira“ felirással megjelölt borítékba zárva 1908. évi május hó végéig ajánlva az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához küldendőek be. (A szerzők felkéretnek, hogy a postai föladó-vevényt megőrizni sziveskedjenek.) A beérkező pályaművekre nézve az Országos Erdészeti Egyesület alapszabályainak a Deák Ferencz alapítványra vonatkozó határozatai érvényesek.

A titkári hivatal.